

ДОКАЗИ ВЕРОВАЊА У СУДЊИ ДАН

أدلة الإيمان باليوم الآخر

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:
Амра Дацић

Рецензија:
Љубица Јовановић

ترجمة:
عمرة داتسيثش

مراجعة:
يوفانوفيتس ليوبيتسا

Докази веровања у Судњи дан

1. Божије обавештење о њему

Онај Ко је створио људе и довео их на овај свет, генерацију иза генерације, Који је из њих извео народе након народа, Који је људима појаснио истину о њиховом постојању, преко посланика које је потпомогао чудима, како их људи не би у лаж утеривали. Узвишени Бог појаснио је људима да је одредио да их постави за намеснике (управнике) на Земљи, да на њој раде оно што им је наредио, а да се клоне онога што им је забранио, па ће, на тај начин, да се види њихова покорност. Ко буде покоран своме Господару - заслужује награду, а ко се узохоли и буде непослушан - заслужује казну. Узвишени Бог није створио овај свет да би био кућа

коначне исплате, него је зато створио посебну кућу, а то је кућа Вечности.

Будући да је рођење начин доласка на овај свет, Узвишени Бог је смрт учинио начином доласка у кућу вечности. У њој ће да се награђује и кажњава сходно ономе шта је припремао.

Узвишени Бог је казао:

**„Свако живо биће ће смрт окусити!
И само на Судњем дану добићете у
потпуности награду вашу, и ко буде од
ватре удаљен и у Рај уведен тај је
постигао шта је желео; а живот на овом
свету само је варљиво наслађивање.“**
(Кур'ан, 3:185)

2. Људско постојање нема значаја без њега

Ако је сваки део аута, или авиона, или оловке, створен из мудрости, онда нема сумње да су сви делови аута и сви

делови авиона, и сви делови оловке, направљени из мудрости. Највеће је незнање да човек сматра да су ауто, авион и оловка узалуд и без мудрости створени. У време у којем се верује да је сваки део аута или авиона или оловке створен са мудрошћу, да у човеку не постоји ниједан део, или ћелија, или жлезда, а да није створен са мудрошћу, без сумње, човек је у потпуности створен из мудрости и није узалуд створен.

Ако ограничимо наша схватања на овосветски живот човека никад нећемо моћи да нађемо значај људског живота нити његовог постојања. Увидећемо да смрт надвладава сваку мудрост о којој размишљамо, ради тумачења човековог постојања на Земљи. Обманути ће да каже: „Човек је створен ради остварења срећног живота.“ А ми ћемо да му одговоримо: „Зашто он онда умире, а још увек тежи ка остварењу среће?“ Или он,

ипак, каже: „Човек је створен ради борбе за опстанак у животу.“ Ми ћемо да му одговоримо: „Зашто онда умире кад се још увек бори?“ Или каже: „Човек је створен како би уживао у сластима.“ Ми ћемо да га питамо: "Зашто умире?" Било шта што човек себи представи као мудрост његовог живота, увидеће да смрт превлада све оно што човек себи представи?

Многи филозофи нашли су се у великој недоумици која их је подстакла да негирају мудрост човековог постојања на Земљи, зато што, како то Бог каже:

„Они знају само спољашњу страну живота на овом свету, а према оном свету су равнодушни.“ (Кур'ан, 30:7)

Њихово је стање попут стања детета ограниченог у мајчиној утроби. Мало семе ушло је у материцу, расте и развија се, из њега се стварају различити, савршени апарати и једнаки и идентични органи.

Око се ствара, а не види се значај његовог стварања унутар материце, ту су и плућа којим нећеш да нађеш вредност. Руке и стопала који су идентично створени, а сви мисле да је то узалуд створено. Њихова недоумица повећава се након што се употпунило стварање детета које не зна где ће да изађе. Свако паметан видеће да човек није узалуд створен и да је створен ради мудрости, али ако се ограничи његово размишљање о овосветском животу, неће наћи ни мудрост нити значај. Стога, нема сумње да други живот употпуњава први живот и даје људском постојању његову вредност и значај. Стога и јесте живот у потпуности потврдио све оно што су рекли посланици, као што видиш пола аута, пола авиона, пола било које справе покушавајући да спознаш мудрост само из те половине. Поред тога што знаш да не постоји ниједан део те половине справе, да је узалуд створен, ти

нећеш моћи да спознаш мудрост само из половине справе и неће да се појави њен значај. Закључићеш да ова половина има другу половину која је употпуњава и која јој даје значај због којег је створена. Исто тако, у вези са првим животом и другим животом, не долази до изражаја значај човековог постојања, осим веровањем у њих.

3. Остварење Божије праведности

Љубав према праведности похвално је својство човека, а Бог је човеков Створитељ. Нема сумње да је Он најпотпунији и величанственији од Својих створења.

Нема сумње да је Бог праведан, нико од створења Му није сличан у праведности и свака праведност коју посматрамо према Божијим створењима

је, заправо, само траг Његове праведности, слављен нека је Он.

Сведоци смо да праведност створења одбацује идентитет силника и онога над којим је насиље учињено, између покорног и непокорног, између добротинитеља и онога који лоша дела чини, између убице и убијеног.

Створење ће да уложи сав свој труд да успостави правду - као што то људи сматрају - у својим земљама.

Овде долази питање: "Где је Божанска правичност? Зашто се кажњава онај ко је лоша дела чинио, а награђује се онај ко је добра дела чинио? Пред нама ће да се појаве две ствари:

1. Или да измислимо лаж и неистину, па да кажемо – Боже, Ти ми опрости - да је праведност створења потпунија од праведности његовог Створитеља;

2. Или да кажемо као што су посланици рекли: „Божија праведност успостављена је на Земљи давањем довољног рока за човека, затим га Узвишени Бог преноси у кућу где ће да полаже рачун, за све што је мало и велико, па макар било и колико један трун.“

Очигледно је да је први одговор супротан разуму и схватању. Разуму не преостаје ништа друго до да каже оно што је казао Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим.

Узвишени Бог је казао:

„Мисле ли они који чине зла дела да ћемо са њима поступити једнако као са онима који верују и добра дела чине, да ће им живот и смрт бити исти? Како лоше расуђују.“ (Кур'ан, 45:21)

„Да Аллах кажњава људе према оном што заслуже, ништа живо на

површини Земљиној не би оставио; али, Он их оставља до рока одређеног, и кад им рок дође - па Аллах добро зна створења Своја.“ (Кур'ан, 35:45)

„А да смо их каквом казном пре уништили, сигурно би рекли: 'Господару наш, зашто нам ниси посланика послао, па бисмо речи Твоје следили пре него што смо понижени и осрамоћени постали'. Реци им (Мухаммеде): 'Сви ми чекамо, па чекајте и ви, а сигурно ћете сазнати ко су били следбеници праве вере и ко је био на правом путу.'“ (Кур'ан, 20:134-135)

4. Успостављање истине

Узвишени Бог све је створио са истином, успоставио је небеса и Земљу са истином. Не можеш да нађеш ниједан атом, а да га није Узвишени Бог створио у његовом правом облику, тежини и

специфичности, на његовом правом месту. Тако је и са сваким делом свемира, осим са човековим животом на овом свету. Увидећеш да се добар човек налази на њему неподесном месту, а зао човек на неодговарајућем месту које не заслужује. Заиста, посматрање постављања ствари са истином било малих или великих, тера умове да се враћају, и не само то, него да верују да Узвишени Бог није изгубио истину у људском животу. Али, као што кажу посланици, истина о људском животу има посебан дан, а то је Судњи дан.

Узвишени Бог је казао:

„А Аллах је небеса и Земљу мудро створио и зато да би сваки човек био награђен или кажњен према ономе што је заслужио; никоме неће бити учињено нажао.“ (Кур'ан, 45:22)

5. Употпуњење потреба човековог бића

Узвишени Бог створио је сваки део човека, као што је створио све оно што му је неопходно: створио је срце, створио му је крв у довољној количини, створио је желудац и храну која му је довољна, створио је око и светлост која му је довољна и тако даље.

У човеку не можемо да нађемо ништа што није у довољној количини, осим далекосежних надања, јер њима није довољан живот, него вечност, њима је потребно да дођу до свега онога за чим жуде. Када посматрамо овосветски живот, нећемо да нађемо довољност за ову важну страну људске егзистенције. Зашто су, онда, створена далекосежна надања у човеку?! И шта им је довољно!?

Ако будеш посматрао било коју справу са свим њеним неопходним

стварима, затим, пронађеш велики отвор на тој справи, без сумње ћеш рећи: „Творац ове справе мудар је творац и није могуће да је узалуд направљен овај отвор.“ Ако видиш да тај отвор треба да се покрије, нема сумње да је творац за њега направио чеп, а ако сада он није присутан, можда је на неком другом месту. А ако је од творца дошло само ово, разумљиво је да ће и чеп да дође, а можда је само мало закаснио на путу.

Да ли ће даље код тебе да постоји сумња ако ти дође порука од творца у којој те обавештава о чепу, и да ће да ти дође чеп? Да ли ће у твом срцу да остане сумња?

Узвишени Бог је казао:

„Богатство и синови су украс у животу на овом свету, а добра дела, која вечно остају, биће од Господара твога

боље награђена и оно у шта човек може да се поузда.“ (Кур'ан, 18:46)

Узвишени Бог је казао и следеће:

„Вечно ће у оном што им буду душе желеле уживати.“ (Кур'ан, 21:102)

6. Чување дела да би се размотрила

. Узвишени Бог каже:

„Када се Земља најжешћим потресом својим потресе и када Земља избаци терете своје, и човек узвикне: 'Шта јој је?!' - Тога Дана ће она вести своје казивати јер ће јој Господар твој наредити. Тога Дана људи ће се одвојено појавити да им се покажу њихова дела; онај ко буде урадио колико трун добра - видеће га, а онај ко буде урадио колико трун зла - видеће га.“ (Кур'ан, 99:1-8)

Преноси се од Ебу-Хурејреа: „Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, учио је: 'Тога Дана ће она вести своје казивати', па је казао: 'Да ли знате које су њене вести?' Рекли су: 'Бог и Његов Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, најбоље знају.' Казао је: 'Њене вести су њена сведочења о сваком човеку и народу о ономе шта је радио, и тада ће Земља рећи: 'Радио је ово и ово.' Казао је Посланик: 'Ово су њене вести.'“

Овај чланак говори о доказима који указују на постојање Судњег дана. Ти докази су следећи:

- Божије обавештење о њему;
- Људско постојање нема значаја без њега;
- Остварење Божије праведности;
- Успостављање истине;
- Употпуњење потреба човековог бића;

Чување дела да би се размотрила.

